

jeg faar dette at vide. Det fremgaar ikke af Andragendet, og det fremgaar ikke af Lægens Erklæring. Lægen siger, at den paagældende har paadraget sig Rygskaden under Militærøvelse, men jeg erkender, at da det er en Fredericia-Læge, der afgiver denne Erklæring, kan han fornuftigvis ikke vide, hvorfra Skaden stammer. Naar det altsaa ikke er konstateret, at den paagældende har paadraget sig Skaden under Militærøvelse, forstaar jeg, at man ikke kan gaa højere, end man er gaaet, og jeg skal derfor tage min Indstilling tilbage. Jeg vil da søge, om man kan faa bevist, at Ulykkestilfældet stammer fra en Militærøvelse, idet et saadant Bevis vil tillade mig at genoptage Sagen senere.

Formanden: Indstilling Nr. 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er den bortfaldet.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 3 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Til Forhandling sættes derefter den *Undervisningsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig det til Betænkningens Nr. 9 stillede Ændringsforslag:

Af *Mølgaard-Nielsen* og *Vilhelm Rasmussen*:

(Bet. Nr. 9). Andragendet fra Vægter ved Rigshospitalet *J. Hefsgaard* om en Forandring ved Beregningen af hans Tjenestealder henvises til *Undervisningsministerens* Overvejelse.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem for Holstebro-Kredsen (*Mølgaard-Nielsen*) og jeg har stillet et Ændringsforslag til Nr. 9 i Betænkningen. Det vedrører en Vægter ved Rigshospitalet, *J. Hefsgaard*. Hans Andragende gaar ud paa, at der maa indrømmes ham 8 Aars yderligere Anciennet. Han har nemlig fra 1. Oktober 1902 til August 1910 været konstitueret som Bademester ved Frederiks Hospital, og disse 8 Aar er ikke blevet regnet ham til gode, da man, efter at han er blevet ansat ved Rigshospitalet, har fastsat hans Anciennet. Det, mener han, er en Uret overfor ham, idet der, siger han i sit Andragende, ikke er nogen anden Tjenestemand ved Rigshospitalet,

som har været konstitueret i en lignende Stilling ved Frederiks Hospital, uden at hele hans Konstitutionstid er regnet ham til gode ved Beregningen af hans Tjenestealder ved Rigshospitalet. Han mener altsaa, at han er den eneste, der ikke har faaet sin Konstitutionstid medregnet, og det oplyses i Andragendet, at det blandt andet har den højst ubehagelige Konsekvens, at han, hvis han bliver arbejdsudygtig, ikke har Ret til fuld Pension før efter 47 Aars Tjeneste, medens derimod hans Kolleger allerede faar denne Ret efter 29 Aars Tjeneste, naar de blev ansat straks, og efter 39 Aars Tjeneste, naar de ansættes efter Overflytningen. Det vil altsaa for den vedkommende være af den allerstørste Betydning, om han kan faa disse 8 Aars Konstitutionstid medregnet i sin Tjenestealder, og jeg vil derfor tillade mig paa min Medforslagsstillers og egne Vegne at anmode den højtærede Undervisningsminister om, saafremt det er ham muligt, at stille sig imødekomende overfor dette Andragende fra Hr. Hefsgaard.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Der blev paa Finansloven for 1914—15 indsat en Anmærkning, der gav Undervisningsministeren Hjemmel til, at Løn- og Pensionsanciennetet for saadanne Tjenestemænd og kyndelige Funktionærer ved Rigshospitalet, der i umiddelbar Fortsættelse af en Konstitution faar fast Ansættelse i pensionsgivende Stilling, fastsættes fra Konstitutionens Dato. Hvis Vægter Hefsgaard efter sin Konstitution som Bademester derefter var gaaet over i fast Stilling som Bademester, vilde jeg ifølge denne Anmærkning paa Finansloven have Ret til at medregne hans Anciennetet lige fra hans Konstitutions Dato. Men Hr. Hefsgaard blev ikke fast ansat som Bademester efter at have været konstitueret, og da Frederiks Hospitals Personale overflyttedes til Rigshospitalet, hvor der skulde ansættes en fast Bademester, mente Hospitalets Styrelse ikke at kunne benytte ham som Bademester. Han gik altsaa ikke direkte fra sin Konstitution over i fast Embede, men fik derimod en løs Stilling som almindelig Arbejdsmand ved Hospitalet, indtil man kunde finde en fast Stilling for ham, som man efter 4 Aars Forløb fandt, idet Vægterpladsen blev ledig, og han blev da ansat som Vægter. Da man nu skulde

Rettelse.

Sp 3249, Linie 15 f. o.: „udenfor“, læs: indenfor.